

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.373 van 23 december 1999
in de zaak A. 85.727/X-9075.**

In zake : de stad BERINGEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. VANDERVOORT,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Burgemeester Geyskensstraat 29

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. DEHAESE,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Luikersteenweg 187.

tussenkommende partij :

de v.z.w. GERMINAL UITBREIDING,
gevestigd te 3500 HASSELT,
Capucienenstraat 10.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de stad BERINGEN op 27 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 12 mei 1999 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij aan de v.z.w. GERMINAL UITBREIDING de bouwvergunning wordt verleend voor het verbouwen van een bestaande woning tot winkel en praktijkruimten op een perceel gelegen te Beringen, Markt, kadastraal bekend Sectie C, nr. 254/k;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 november 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. VANDERVOORT, die verschijnt voor verzoekster, van Advocaat J. DECKMIJN die, loco Advocaat L. DEHAESE verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat F. KENIS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de v.z.w. GERMINAL UITBREIDING met een verzoekschrift van 20 augustus 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekster laat gelden wat volgt :

"Dat bovendien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden Ministerieel Besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan verzoekster berokkent.

Dat inderdaad door het verlenen van de bouwvergunning door het kwestieuze Ministerieel Besluit waarbij essentiële wijzigingen worden aangebracht aan de oorspronkelijke plannen, verzoekster een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel lijdt.

Dat verzoekster zich over deze wijzigingen aan de plannen niet heeft kunnen uitspreken.

Dat ingeval de tenuitvoerlegging van deze bestreden beslissing niet opgeschort zou worden, het maar al te duidelijk is dat men de werken conform de bestreden vergunning zal aanvatten waardoor verzoekster een belangrijk nadeel zal lijden en waardoor het nadien zeer moeilijk zal zijn om rechtzetting van de situatie te verkrijgen.";

Overwegende dat het nadeel dat erin bestaat dat verzoekster zich niet over "wijzigingen aan de plannen" heeft kunnen uitspreken alleszins op een adequate manier wordt hersteld door een gebeurlijk later vernietigingsarrest; dat voorts op grond van artikel 66, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de bevoegde rechtbank, indien het college van burgemeester en schepenen het herstel van de plaats in de vorige staat vordert, zonder diens instemming geen andere wijze van herstel kan bevelen;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat verzoeksters uiteenzetting geen gegevens bevat

waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. GERMINAL UITBREIDING in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drieëntwintig december
1900 negenenegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. G. DE KEYSER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. BOVIN.